

Kroner. Jeg er af den Mening, at naar Staten ønsker 30 Tdr. Land af en Mands Jord, maa den betale det rigeligt, men naar vedkommende, fordi han ikke kan faa sin Jord forpagtet ud, selv kommer og siger til Regeringen: Vær saa god at overtage den og afhænde den, vilde det være rigtigt, at han fik, hvad der blev bragt ud af den Jord, men derimod ikke at give ham væsentligt mere, end det økonomiske Tab andrager, som han lider ved at blive af med den. Men jeg er ganske af den højtærede Ministers Mening, at det forhaabentlig ikke er nogen principiel Sag. Desuden er det vist et temmelig betydeligt Arbejde, den Mand har for en beskeden Løn, saa jeg skal slet ikke i dette Tilfælde have noget imod, at vi følge den højtærede Ministers Forslag. Ganske i Almindelighed vil jeg blot gerne gøre gældende, at naar man søger Regeringens Bistand til at blive af med en Del af sin Ejendom, kan man ikke, fordi man slipper for et Stykke Jord, man ikke kan faa forpagtet ud, faa mere i Erstatning, end hvad det med de bedste Forhold var muligt at faa ud af Jorden. — Med disse Ord skal jeg akkviescere ved dette Forslag, som er vedtaget i Folketinget, og anbefale det. Jeg tror slet ikke, at det er den højtærede Ministers Mening at ville benytte denne Lov til at forhøje Lønningen. Hvis det havde været en Forhøjelse af Lønningen til et Embede, den højtærede Minister ønskede, var det bedre at give den særligt, paa direkte Maade, end ved at give Embedsmanden mere for et ubrugeligt Stykke Jord, end det i Virkeligheden er værd.

**Landbrugsministeren (Anders Nielsen):** Det ærede Medlem har ganske Ret i sin Forudsætning, at det ikke er og ikke bør være Meningen med denne Lov at gribe Lejligheden til at fremskaffe en Lønforhøjelse. Det, der her er Tale om, er ogsaa kun en rigelig Afrunding. Det er ikke noget, der kan gives Karakter af Lønningsforhøjelse. Det bliver, naar man regner det ud, omkring 100 Kr., idet man maa erindre, at i hvorvel Embedsmanden nu beholder 4 Tdr. Land Vænge til Græsning for Heste, har han før faaet Fourage af Forpagteren, saa i Virkeligheden bliver det en Hundrede Kr., lidt over eller lidt under, det er vanskeligt at fastslaa. Forpagningsafgiften har været 1,250 Kr., men saa skulde Tjenestemanden svare Skatter og Afgifter. Forgængerer fik Pension i Forhold til 940 Kr. 40 Øre som den Indtægt, der flød af Tjenestejorden, saa vi

bevæge os her, som sagt, omkring en Hundrede Kroner, og da det er en lang Aarrække, siden denne Tjenestemand har faaet Lønningstillæg, kan det være rimeligt, at man her afrunder med lidt Velvillie. Men jeg deler ganske den almindelige Betragtning, at man bør ikke ved en Lejlighed som denne indsmugle Lønningsforhøjelse. Det har jeg sagt i det andet Ting, og jeg gentager det her.

**Bramsen:** Jeg vil dog sige til den højtærede Minister, at hans Beregninger for saa vidt ere rigtige nok, men han gaar ud fra en Forpagningsafgift, som vedkommende Mand hidtil har faaet, men som han nu har faaet opsagt og ikke atter kan opnaa, og deri ligger Begunstigelsen. Men i øvrigt skal jeg slet ikke opholde mig ved Sagen, efter at den højtærede Minister har udtalt sine Anskuelser i principiel Henseende.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

*Sagens Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Sejlskibe m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 2243 ff.)

**Formanden:** Efter et derom fremsat Ønske vil man ogsaa ved denne Sag kunne drøfte den næste Sag paa Dagsordenen:

*Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Skibes Dybgaaende og Lastelinie.*

Sagen sattes til Forhandling.

**Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen):** Det Forslag til Lov om Tilsyn med Sejlskibe, som jeg herved har den Ære at forelægge det høje Ting, er sendt herop fra Folketinget omtrent uden Ændring af nogen som helst Betydning i det af mig forelagte Lovforslag. Der har været rejst enkelte principielle Spørgsmaal under Udvalgets korte Behandling af denne Sag, som man imidlertid